

Distributie en bonnen

Distributie wordt ingevoerd op het moment dat er veel te weinig is van heel veel dingen. Het is het middel om voedsel, kleding, brandstof enzovoorts zo eerlijk mogelijk te verdelen. Om iets te kunnen kopen is geld nodig maar óók distributiebonnen. Arm of rijk, iedereen krijgt evenveel distributiebonnen. In de laatste jaren voor de oorlog wordt in Nederland al met dit systeem gewerkt. Iedere Nederlander krijgt een Distributiestamkaart. Met die kaart kun je bonnen krijgen. En alleen met die bonnen, en met geld natuurlijk, kun je in de winkel je boodschappen doen. Tijdens de bezetting is er pas echt schaarste. Er is zo weinig te krijgen dat haast alles 'op de bon' is. In de krant is te lezen wanneer welke bonnen ingeleverd kunnen worden. Niet iedereen houdt zich keurig aan de distributie-regels. Dat gebeurt soms met de beste bedoelingen, bijvoorbeeld om iemand te helpen die ziek is. Maar er zijn ook mensen die het als beroep doen: de zwart-handelaren. Ze verkopen hun spullen 'op de zwarte markt'. De prijzen zijn absurd hoog, echte woekerprijzen. Zo verdienen deze afzetteren heel veel geld aan de oorlog.

Kijk ook eens naar deze voorbeelden.

Rantsoenering en surrogaat

De rantsoenering van levensmiddelen wordt in 1940 ingevoerd waardoor veel dagelijks gebruikte producten moeilijk verkrijgbaar worden. Het distributiesysteem heeft een eerlijke verdeling van goederen tot doel. Om het weinige wat er is zo goed mogelijk te benutten, wordt er veel voorlichting gegeven. De mensen krijgen lessen in zuinigheid (zoals zuinig koken) en ze leren hoe ze spullen kunnen hergebruiken. De schaarste ontstaat doordat veel producten naar de bezetter gaan.

Producten raken op, bijvoorbeeld koffie, thee en tabak, er kan niet meer ingevoerd worden. Daarom komen er namaak-producten: surrogaten. Zo komt er surrogaat-koffie, surrogaat-thee en surrogaat-tabak in de handel. Maar het smaakt naar niks. Om de distributie te omzeilen ontstaat de ruilhandel, bijvoorbeeld een jas voor een kilo aardappelen, een paar schoenen voor een pakje boter. In de krant staan ruiladvertenties.